

ضربانگ

به مناسبت زادروز «پرویز مشکاتیان»

پرچمدار جریان مدرن موسیقی سنتی

حمید فرید

● ۲۴ اردیبهشت زادروز ۶۵ سالگی سرو آزاد موسیقی ایران؛ پرویز مشکاتیان است. تولد مردی که صبر بسیار بباید «تا دگر مادر گیتی چو تو فرزند بزاید». پرویز مشکاتیان را می‌توان از پرچمداران جریان مدرن موسیقی سنتی دانست. او در بسیاری از آثار خود چه در آهنگ‌سازی و چه نوازندگی رگه‌های تازهای از موسیقی سنتی را به رخ کشید و رها از قید و بند عنوان کار کرد. ساز بهانه‌ای بود برای بیان احساساتش با مخاطب و در هیچ کدام از آثارش درگیر تکنیکی خاص در بیان این احساس نشد. تصنیف «لحظه دیدار»، تصنیف «قاصدک» و از همه آنها عجی‌تر، تصنیف «هست شب» با صدای محمدرضا شجریان همگی جزء آثار مدرن موسیقی سنتی به شمار می‌آیند.

آثار مشکاتیان تک‌به‌تک قابل‌بحث است و برای هرکدام‌شان می‌شود یک یادداشت بلندبالا نوشت. از لحن خاص در نوازندگی ستور که جریان تازهای را در برخورد با این ساز به وجود آورد تا ساخت قطعات درخشان برای ستور و ساخت ریپرتوآرهای درخشان‌تر برای ارکستر و صدابلتّه تسلط ویژه او بر شعر فارسی، همه و همه از استعداد‌های فردی است که زود از دنیا رفت و می‌شد تا چند برابر آثار زیاد و شاخص، اثر به یادگار بگذارد. هر چند «مردن عاشق نمی‌میراندش / در چراغی تازه می‌گیراندش».

وجه تمایز پرویز مشکاتیان، آن شوریدگی و شیدایی در لحن ساز و آتارش است. با همه این تعاریف شیوه نوازندگی مشکاتیان تأثیرگرفته از گذشگان بود. اگر از آثار وی کمی تأمل کنیم ردپای بسیاری از بزرگان موسیقی ایران را خواهیم دید. نکته‌ای که همیشه مشکاتیان به شاگردان خود گوشزد می‌کرد؛ «تا زمانی در مسیر هنری خود موفق خواهید بود که از ریشه‌ها و هویت خود فاصله نگیرید». گوش حساسش و فرآگیری بی‌نظیرش دلیل دریاخت بهترین‌ها در گوشه‌های ردیف بود و آن را با آرایشی جدید با ذکر «برداشت» از، تحویل جامعه می‌داد و ترسی از این نداشت که بگوید کار برگرفته از فلان گوشه است، صدای سازهای گروهش همیشه کوک بود. ارزش کارهایش حتی در آثار منتشرنشده او نیز مشهود است که تنها در کنسرت با همراهی هنرمندان فقط یک بار اجرا شده و هرگز به انتشار نرسید. مشکاتیان با بلندپروازی و ساختارشکنی در عرصه موسیقی ایرانی حرکت کرد. او به واسطه نگاه انتولوزیک، اکزیستانسیال و فلسفی به موسیقی، با تفکیک معناشناختی «اصلت» و «سنت»، در عین غایت به اصلت، از سنت‌ها فراقنی و بلندپروازی کرد. اصلت در بینش، نگرش و منش مشکاتیان، اساسا معنای جزئی ندارد، معنای «اصلت» در افاق ذهنی و فلسفی او بسی فراتر از ردیف‌گرایی و سنت‌گرایی است، بلکه وقتی عنوان اصلت در ذهن، زبان و ضمیر وی نقش می‌بندد، تمامی زوایا و ظرایف فرهنگ اصیل ایرانی، از معماری گرفته تا ادبیات، تداعی می‌شود. هرگاه مشکاتیان از حافظ، خواجه، سعدی، عطار، مولوی، بابزید بظامی و... سخن می‌گوید، گویی وی چهره در چهره آنان دوخته، آنان را از جان و دل، درک و لمس کرده است و در آثارش «آتی» که حافظ از آن می‌گوید را می‌توان احساس کرد. اگر کمی در آثار و نواخته‌های پرویز مشکاتیان متمرکز شویم، می‌بینیم در بسیاری از آثارش برداشت‌های هنری از بزرگان موسیقی ایران مانند استادان ابوالحسن صبا، علی‌نقی وزیری، نورعلی برومند، فرامرز پایور، علی‌اکبر شهنازی، سعید هرمزی، یوسف فروتن، حبیب سماعی و ... دیده می‌شود. دغدغه میهن و وطن‌دوستی در اکثر آثار پرویز مشکاتیان موج می‌زند. عده‌ای این را دیدگاهی سیاسی و سیاست‌زده تلقی می‌کنند، در حالی که چنین نبوده است. هنرمندی همچون پرویز مشکاتیان فقط و فقط دغدغه ملی و میهن‌پرستی داشته و دارد، همین تفکر باعث پدیدآمدن آثار ارزشمندی همچون رزم مشترک، ایرانی، واژه آزادی، محبوب من وطن، وطن من، بهارا، لاله بهار و سرو آزاد شد. گاهی هنرمند از سر درد فریاد می‌کشد و از شرایط روزگار می‌نالَد. سرو آزاد از چنین شرایطی پیروی می‌کند. پرویز مشکاتیان همیشه در حرکت بود چه در اوج و چه در زمانی که در خانه سکوت کرد. او می‌خواست، دیگران نگذاشتند. سال‌های خلوت‌گرذگی پرویز مشکاتیان سبب شد تا مشکاتیان هیچ اثری منتشر نکند درحالی‌که کارهای منتشرنشده بسیاری از او وجود دارد و علاقه‌مندان مشحوم از شنیدن آنها هستند. مانند همین «خراسانات» که به همت خانواده شجریان استفاده سال۹۸ روانه بازار شد. موزیسینی که برخلاف سال‌های نبودش، زمانی که به صحنه بازگشت مخاطبانشن چندین برابر شدند و هنگام بدرقه‌اش خیل جمعیت یکپارچه با سکوت بدرقه‌اش کرد و در زادگاهش و در جوار عطار نیشابوری به خاک سرده شد و جوانان نیشابوری سازهایشان را کفن کرده و او را تا خانه ابدی همراهی کردند.

فرانک آرتا

روز گذشته جلسه انتخاب رئیس جدید «شورای صنفی نمایش» جنجالی شد. علت آن هم اعتراض محسن امیریوسفی، کارگردان سینما، بود که به قصد اعتراض جلسه را ترک کرد. ظاهرا امیر یوسفی به نحوه انتخاب رئیس این دوره شورا مشتبه شده بود. طبق گزارشی که در «تابناک» منتشر شد، ماجرا این‌گونه مطرح شد که شورای صنفی نمایش کار خود را بدون دعوت از نمایندگان جدید دو صنف کانون کارگردانان و شورای‌عالی تهیه‌کنندگان آغاز کرد و رئیس کانون کارگردانان را تغییر داد؛ اقدامی که می‌تواند به منزله کودتایی علیه محسن امیریوسفی رئیس کانون کارگردانان سینما که همساز سازمان سینمایی نبوده، تلقی شود و واکنش‌هایی را در پی خواهد داشت.

«شورای صنفی نمایش» متشکل از نمایندگان انجمن سینماداران، شورای‌عالی تهیه‌کنندگان، کانون کارگردانان و پخش‌کنندگان با حضور نماینده سازمان سینمایی است و از ابتدای راه‌اندازی نماینده کانون کارگردانان سینمای ایران به عنوان بی‌طرف رئیس آن بوده است که در دو دوره متوالی محسن امیریوسفی ریاست آن را برعهده داشت. بنا بر گزارش «تابناک» شنیده‌ها حاکی از آن است که انجمن سینماداران آقایان صابری و فرجی را به عنوان دو عضو خود و کانون پخش مرتضی شایسته را به عنوان نماینده خود به شورای صنفی معرفی کرده بودند که در جلسه حضور داشتند. اما کانون کارگردانان، رضا درمیشیان را به عنوان نماینده این دوره خود معرفی کرده بود که به جلسه دعوت نشده بود! نماینده شورای‌عالی تهیه‌کنندگان هم قرار بود هفته آینده و برای جلسه تازه معرفی شود که یکباره محمدحسین فرحبخش به عنوان نماینده انتصابی (؟) شورای‌عالی تهیه‌کنندگان در جلسه حضور پیدا کرد.

به همین دلیل سراغ محمدمهدی طباطبایی‌نژاد، معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی و رئیس جلسه رفیقتم تا شرح مواقع را از زاویه دید او پیگیری کنیم. طباطبایی‌نژاد درباره جمله «کودتا

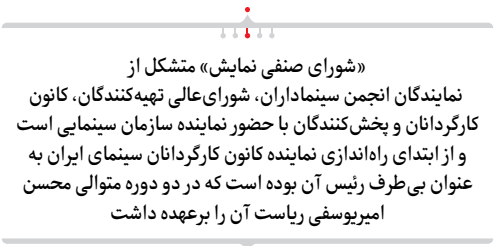
هنر

محمدمهدی طباطبایی‌نژاد در گفت‌وگو با «شرق» توضیح داد

در جلسه «شورای صنفی نمایش» چه گذشت

در جلسه شورای صنفی نمایش» به «شرق» گفت: «واقعاً این واژه مصداق عدم صداقت در بیان ماجراست. چون اصلاً این‌گونه نیست که نقل شده. واقعیت این است که در جلسه قرار شد از اعضای قبلی شورا تقدیر شود. ضمناً معرفی اعضای جدید، بررسی نظام‌نامه اکران، انتخاب رئیس جدید شورا و تعیین سرگروه سینماها در دستور کار قرار گیرد. آقای امیریوسفی هم به‌عنوان نماینده کانون کارگردانان در جلسه حضور یافتند و نکته جالب این است که ایشان از همان ابتدا در جلسه حضور و در بحث‌ها مشارکت داشتند. تا اینکه موقع رای‌گیری شد. دوستی در جلسه آقای شایسته را برای ریاست جدید معرفی کردند که درنهایت ایشان بیشترین رای را کسب کردند. بعد از رای‌گیری ناگهان آقای امیریوسفی، یک پاکت به من دادند و گفتند آقای درمیشیان نماینده کانون کارگردانان است و من نیستم!».

معاون سازمان سینمایی در ادامه افزود: «ما در جلسه تعجب کردیم! اگر آقای امیریوسفی نماینده کانون نیستند، پس حق اظهارنظر نداشتند. این رفتار دوگانه به این نکته دامن می‌زد که ایشان رندی به خرج دادند، نامه را در جیب خود نگه داشته بودند که اگر برای ریاست دوره جدید رای می‌آوردند، از نامه رونمایی نمی‌کردند. اما چون رای نیاوردند، درنهایت از نامه رونمایی کردند».

طباطبایی‌نژاد در پاسخ به این سؤال «مگر نمایندگان صنف قبلاً به شورای صنفی معرفی نشده بودند»، گفت: «برخی از دوستان به دلیل رفاقت شفاف‌هی گفته بودند. اما مثلاً انجمن سینماداران از دو روز قبل نماینده خود را کتبا معرفی کرده بود. اما کانون کارگردانان چنین کاری نکرد. در حالی که ما نامه کتبی کانون کارگردانان را داریم که

نگاهی به فیلم «خاکستری خالص‌ترین سفید است» ساخته جیا ژانگ که

گریز از ریشه‌های مرموز عشق

تارا استادآقا

نوعی آیین در سطح کاراکترپردازی را خلق می‌کند. نگاه کنید به کارکرد سیکار و اسلحه که در طول فیلم، هم‌زمان هم عامل گسست از رابطه هستند و هم عامل پیوند آن؛ اشیایی که بازتاب‌دهنده هویت نوع رابطه‌اند.

در نیمه ابتدایی فیلم که در جیانگهو می‌گذرد و رابطه موفق بین و چیانو را زیر نظر دارد، تنها عامل پیونددهنده آنها به لحاظ عاطفی سیکار است که مدام بینشان رد و بدل می‌شود و امتداد و اقتدار رابطه‌ای رضایت‌بخش را بدون دیالوگ‌پردازی و ایجاد موقعیت‌های عاشقانه تثبیت می‌کند. عاملی که بعد از جدایی، تنها کارکرد همیشگی خود، تخلیه اضطراب و فشار روانی را در انزوا برحسته می‌کند.

اسلحه نیز که از ابتدا عامل گسست ارتباط این دو است در موقعیت بحران‌زا هم می‌تواند نوعی بی‌تفاوتی و میل به سوءاستفاده که با ورود مسئولیت حمل غیرقانونی اسلحه را به عهده می‌گیرد و هرگز نامی از بین نمی‌برد. بین یک سال بعد آزاد می‌شود و چیانو بعد از پنج سال حبس، بدون هیچ ملاقاتی از سوی بین، در حالی آزاد می‌شود که بین وارد ماجرای عاشقانه دیگری شده است و در شهر فنگجیه، زندگی سقوط کرده انگل‌واری را می‌گذراند. انگل‌مابی ریشه‌دار و بی‌دهفی از جمله کلیدهای اساسی در شخصیت‌پردازی بین با بازی درخشان (لیائو فان) است که از همان سکانس‌های ابتدایی که داستان بر محور موقعیت ضد قهرمان‌ها پیش می‌رود طراحی می‌شود و نمودی درونی و نامرئی دارد.

نوعی بی‌تفاوتی و میل به سوءاستفاده که با ورود شخصیت محوری دیگر (لین جیان) نمودی بالفعل و آشکار می‌یابد و در ادامه تا پایان فیلم به شکست و نتیجه‌ای محقق‌شده می‌انجامد. آنچه فیلم‌ساز را از غلتیدن در ورطه سانتی‌مانتالیسم

کلیشه‌شده این نوع فیلم‌ها می‌رهاند، جان‌بخشی هدف‌دار به اشیا است که به درستی در فواصل مختلف فیلم به شکل سمپتم کاشته شده است و

محمدمهدی طباطبایی‌نژاد در گفت‌وگو با «شرق» توضیح داد

در جلسه «شورای صنفی نمایش» چه گذشت

آقای امیریوسفی را به‌عنوان نماینده خود معرفی کرده بود و نه آقای درمیشیان را».

در ادامه طباطبایی‌نژاد درباره چرایی حضور محمدحسین فرحبخش به عنوان نماینده صنف تهیه‌کنندگان به «شرق» گفت: «در نظام‌نامه اکران به صراحت آمده است تا زمانی که صنف تهیه‌کنندگان یکپارچه نشود، بنده – نماینده سازمان سینمایی – به صراحت می‌توانم نماینده تهیه‌کنندگان را معرفی کنم. من هم به دلیل اهتمام آقای فرحبخش به امور صنفی و پیگیری‌های ایشان در این امر، او را به عنوان نماینده تهیه‌کنندگان معرفی کردم».

او در پاسخ به این سؤال که «مشکل خانه سینما با عدم حضور آقای فرحبخش در جلسه شورای صنفی چیست»، گفت: «در دور قبلی در جلسه شورای صنفی میان آقایان فرحبخش و رضا زارعی، نماینده انجمن سینماداران درگیری لفظی به‌وجود آمد. من هم موضوع را به خانه سینما ارجاع دادم تا جلوی این نوع درگیری‌ها گرفته شود. خانه سینما هم حضور هر دو نفر را در جلسات منع کرد. اما این موضوع به دوره قبل مربوط می‌شد که تمام شده و ربطی به دوره جدید ندارد».

همچنین تلاش «شرق» برای گفت‌وگو با محسن امیریوسفی به نتیجه نرسید!

گفتنی است درنهایت در اولین جلسه شورای صنفی نمایش در دوره جدید، مرتضی شایسته به‌عنوان دبیر انتخاب شد و سینماهای سرگروه معرفی شدند.

در این جلسه که با حضور سیدمحمدمهدی طباطبایی‌نژاد معاون ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی و نمایندگان صنف برگزار شد، مرتضی شایسته با اکثریت آرا به‌عنوان دبیر شورا در دوره جدید انتخاب شد. من‌خص‌کردن سینماهای سرگروه دستور جلسه اولین جلسه شورا بود که سینماهای آزادی، کورش، کامال، ماندانا، ایران، بهمن و فرهنگ به عنوان سرگروه معرفی شدند.

غلامرضا فرجی و محمدرضا صابری از انجمن سینماداران، مرتضی شایسته از کانون پخش‌کنندگان، حسین فرحبخش به نمایندگی از تهیه‌کنندگان و محسن امیریوسفی به نمایندگی از کارگردانان در این جلسه حاضر بودند.

محمدمهدی طباطبایی‌نژاد در این جلسه از اعضای قبلی شورای صنفی نمایش قدردانی کرد.

را با او ندارد و در پیامی صوتی و کوتاه، ضربه زهرآگین نهایی‌اش را به چیانو وارد می‌کند. چیانو حیران و گیج بر دیواری سست تکیه داده و در آستانه درّی نیمه‌باز، مردد و مغموم ایستاده است. درّی که می‌داند تا پایان عمر هرگز بسته نخواهد شد.

حالا نگاه اخلاقی مستقیم و مستمر فیلم از ابتدا، دچار نوعی پارالاکس با اختلاف نظر می‌شود. حالا ما همان چیانوی همیشگی را با گذشته دردناک و آسیب‌دیده‌اش با رنجی دوچندان از زاویه و منظری دیگر مشاهده می‌کنیم؛ از داخل دوربینی که حقایق واقعی را ثبت می‌کند. حالا به خوبی در می‌یابیم که روایت یک داستان واقعی را از سر گذرانده‌ایم که می‌تواند به اندازه موهای سرمان تکرار شود.

نمای پایانی که چیانوی فولو را در قاب دوربین می‌گیرد، موضع اخلاقی شخصیت را در تصویری نامدین و سوبژکتیو دچار استحاله می‌کند. چیانویی که با وجود تمام بی‌مهری و قساوت‌های بین آیا باز هم می‌تواند در مواقع بحرانی او را پناه دهد یا در کسوت عاشقی وفادار ظاهر شود؟

آنچه فیلم را از سایر نمونه‌های کلیشه‌شده‌اش متمایز می‌کند، اهمیت سکانس پایانی است. تارپووند نمایی بافته‌شده در واقعیتی مغاک‌گونه که می‌تواند ماهیت اخلاقی نیکبی در برابر بدی را در عکس‌عملی متضاد به ماهیت شر در برابر شر بدل کند و موازین اخلاقی شخصیتی ناب را که همچون خاکستری در جوار حرارت به سفیدی می‌گراید، دچار تردید و ابهام کند. پایانی باز که برآمده از نتیجه منطقی و اخلاقی سیر فراز و فرود شخصیت‌ها و سرنوشتشان است و در فرمی مستندگونه به بار می‌نشیند.

حالا چیانو وارد زندگی در زمان بحران عمیق خود می‌شود. زمانی که تمام بنیان‌های حیاتی برای زیستش دچار فروپاشی می‌شود و معنای منحصر به فرد خود را می‌سازد. معنایی که می‌تواند مفاهیم دستمالی‌شده گذشته را نجات دهد یا آن را در واقعیتی مهیّب و دردناک فرو برد.

زیر درختان زیتون

اکران آنلاین «تومان»

● **گروه هنر:** فیلم «تومان»، به کارگردانی مرتضی فرشپاف برای اکران آنلاین آماده می‌شود. «تومان» فیلمی به تهیه‌کنندگی سعید سعدی است که سال گذشته در جشنواره فیلم فجر حضور داشت و در پنج بخش کارگردانی، بهترین نقش اول و مکمل مرد، بهترین فیلم‌برداری و بهترین صدابردار و صداگذاری نامزد دریافت جایزه سمیرغ بلورین جشنواره شد که در آخر فقط جایزه بهترین فیلم‌برداری را گرفت. وضعیت این فیلم هم مثل دیگر فیلم‌های سینمایی پشت خط اکران بوده که در تعطیلی سینماها پس از همه‌گیری کرونا بلاکلیف مانده‌اند، ولی سازندگان «تومان» تصمیم تازهای برای فیلم خود گرفته‌اند. مرتضی فرشپاف در گفت‌وگویی با ایسنا بیان کرد: «با شرایطی که وجود دارد و فیلم‌های زیادی که از سال ۹۷، جشنواره سال ۹۸ و تولیدی‌های غیرجشنواره‌ای سال گذشته در صف اکران هستند، تصمیم گرفتیم فیلم «تومان» را به صورت آنلاین اکران کنیم و احتمالاً از دو هفته دیگر این کار انجام خواهد شد». او با اشاره به بررسی‌هایی که از اکران آنلاین «طلا» کرده و با ابراز امیدواری از اینکه این نوع نمایش به خوبی با استقبال مخاطبان همراه شود، گفت: «همانگی‌های لازم با پلتفرم‌هایی که فیلم را نمایش می‌دهند انجام شده و قرار است تبلیغاتی در بیلبوردها و استندها نیز داشته باشیم». فرشپاف همچنین اضافه کرد که برای اکران «تومان» در درایواین سینما نیز احتمالاً اقدام خواهد شد. «تومان» با بازی میرسعید مولویان، مجتبی پیرزاده، پردیس احمدیه، ایمان صادپورحانی و حامد نجابت درباره فردی است که از راه قمار اسب و فوتبال تلاش می‌کند یک‌شبه طبقه اجتماعی خود را تغییر دهد.

کن ۲۰۲۰ برگزار نمی‌شود

● **گروه هنر:** دبیر جشنواره کن با اعلام اینکه این رویداد سینمایی قطعا در سال ۲۰۲۰ برگزار نخواهد شد، از نمایش آثار پذیرفته در این جشنواره در سایر رویداد‌های سینمایی خبر داد. به گزارش ایندی‌وایر، «تیری فرمو»، دبیر جشنواره بین‌المللی فیلم کن، در جدیدترین مصاحبه خود به صورت رسمی اعلام کرد هفتادوسومین دوره جشنواره فیلم کن در سال ۲۰۲۰ قطعا برگزار نخواهد شد، اما فهرست آثار پذیرفته‌شده در این دوره از جشنواره، در ماه ژوئن اعلام خواهد شد.

او همچنین عنوان کرد: «فهرست فیلم‌های جشنواره کن ۲۰۲۰ به صورت متداول سال‌های گذشته و در قالب بخش‌های رسمی رقابتی، نوعی نگاه، غیررقابتی و ... اعلام نخواهد شد. احمقانه است که تصور کنیم اتفاقی روی نداده، اما از صمیم قلب می‌خواهیم فیلم‌هایی را که تماشا کردیم و دوست داشتیم معرفی کنیم و این وظیفه ماست که به این فیلم‌ها کمک کنیم مخاطبان خود را پیدا کنند. همچنین برخی از فیلم‌ها ارسالی به جشنواره کن ۲۰۲۰ برای دوره آتی جشنواره در سال ۲۰۲۱ دوباره مورد بررسی قرار می‌گیرند». وی در ادامه گفت: «فیلم‌های اعلام‌شده در فهرست رسمی جشنواره که در ماه ژوئن معرفی می‌شوند، می‌توانند با لیل «کن ۲۰۲۰» در سینماها و سایر جشنواره‌های سینمایی، از جمله جشنواره ونیز، تورنتو، دوویل، سن‌ساستین، آنکولم، نیویورک، بوسان و جشنواره لومیر فرانسه به نمایش گذاشته شوند». «فرمو» همچنین تأکید کرد، جشنواره امسال هیچ هیئت داوران و جایزه‌ای نخواهد داشت و ابراز امیدواری کرد، «اسپایک لی» برای دوره آتی جشنواره در ۲۰۲۱ ریاست هیئت داوران رقابتی کن را برعهده بگیرد. باوجوداین، بازار جشنواره فیلم کن امسال به صورت آنلاین و از تاریخ ۲۲ تا ۲۶ ژوئن (۲۶ تا تیر) برگزار خواهد شد.

تغییرمدیریت در زیرمجموعه معاونت‌هنری شهرداری

● **گروه هنر:** معاون هنری سازمان فرهنگی، هنری شهرداری از پنج انتصاب در بخش‌های زیرمجموعه این معاونت خبر داد. به گزارش رسانه خبری سازمان فرهنگی، هنری شهرداری تهران، طی احکام جداگانه‌ای از سوی علیرضا زندوکیلی، معاون هنری سازمان فرهنگی، هنری، شهرام صارمی به‌عنوان سرپرست مدیریت امور، موسیقی و سرود، جایگزین بابک بروخه شد. علی عطایی‌پوره جایگزین حسین عالم‌بخش به‌عنوان سرپرست مدیریت هنرهای نمایشی، امیرهوشنگ لهی به‌عنوان سرپرست مدیریت هنرهای تجسمی و ام‌سور موزه‌ها، حسین سععلی‌فراد به‌عنوان سرپرست موزه هنرهای ابدی امام علی (ع) و امیرعباس مفرد به‌عنوان سرپرست باغ‌موزه هنر ایرانی منصوب شدند. محسن سلیمانی که پیش از این مدیر هنرهای تجسمی و امور موزه‌ها بود، به‌عنوان رئیس نگارخانه لاله و حسین عالم‌بخش به‌عنوان رئیس پردیس تئاتر تهران منصوب شدند.